

[Sigsgaard.]

unge danske at komplettere deres uddannelse med et ophold i udlandet, og at de gerne må gøre nytte under opholdet, det er en ganske anden sag og har ikke så meget med u-landsbistand at gøre. Men jeg så gerne, at staten støttede en sådan stipendiat-udsendelse af unge også til u-landene.

Efter omstændighederne kan VS altså støtte ministerens forslag. Det giver mulighed for den grundige og kritiske behandling af hele sagen, som der er så hårdt brug for.

Ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene (K. Helveg Petersen): Jeg takker for den tilslutning, som ordførerne har givet til forslaget. Jeg finder det meget glædeligt, at man her fra folketinget har tilkendegivet denne positive indstilling i dag. Det er godt, at det er fremgået, at man ønsker at se på denne aktivitet inden for bistandsarbejdet i sammenhæng med andre aktiviteter. Nu får vi lejlighed til inden længe her i tinget at diskutere mere samlet vort bistandsarbejde, og da vil vi have mulighed for at komme ind på, hvordan denne indsats forholder sig til andre af de indsatser, der øves under den lovgivning, som handler om vort forhold til udviklingslandene.

Vi skal være åbne over for spørgsmålet om ajourføringer og ændringer på det område, vi her behandler, som på andre områder inden for u-landsarbejdet. Jeg kan da sige, at hr. Sigsgaards henstilling om at se på grænsen mellem frivillige og eksperter naturligvis er relevant og i høj grad vil komme i søgelyset.

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Haugaard, at jeg vil være rede til at medvirke ved gennemførelsen af forsøg med nye tanker, der måtte fremkomme.

Jeg takker for tilslutningen til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om værnepligtens opfyldelse ved bistandsarbejde i udviklingslande.

(Lovforslaget (nr. 147) findes i tillæg A. sp. 2929, fremsættelsen i tidenden sp. 4187).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Niels Matthiasen: Forslaget til lov om værnepligtens opfyldelse ved bistandsarbejde i udviklingslande er sikkert for mange et brud med traditionel tænkning, og nogle vil sikkert betragte det som et udtryk for en forskelsbehandling, således at nogle kan unddrage sig deres værnepligt eller i hvert fald slippe lettere end andre, samtidig med at der åbnes mulighed for en svækkelse af landets beredskab og sikkerhedspolitik. Nu kan det diskuteres, om ikke den indsats, der gøres i udviklingslandene for at skabe menneskeværdige vilkår og sikre folkenes mulighed for såvel en politisk som materiel og økonomisk frigørelse, er den bedste sikkerhedspolitik, der kan føres, fordi man derved kan fjerne nogle af de årsager, som kan føre til konflikter i udviklingslandene, og som muligvis kan tænde den gnist, der kan betyde en verdenskatastrophe.

I øvrigt betyder lovforslaget kun, at vi indfører en lovgivning, som Belgien, Holland, Frankrig, Italien og Vesttyskland — alle ligesom vi medlem af NATO — har indført, uden at det tilsyneladende har svækket beredskabet eller sikkerhedspolitikken mærkbart. Bekymringerne turde derfor være mildt overdrevne. Sandheden er sikkert den, at det vil være et uhyre begrænset antal værnepligtige, som vil melde sig til u-landstjeneste, og at et endnu mindre antal vil blive udvalgt.

Forholdet er det, at Mellempfolkeligt Samvirke oprindeligt satte sig det mål at udsende 200 frivillige til udviklingslandene om året. Dette mål har man aldrig nået, fordi kvalifikationskravene ikke kunne opfyldes, og man sigter derfor i de kommende år kun på at udsende 150 om året. Da det er meningen, at de værnepligtige skal gennemgå nøjagtig den samme udtagelsesproces, opfylde de samme menneskelige og faglige krav som de øvrige frivillige, er det næppe troligt, at